

Aleksandr Szymko

Pianista i kompozytor, urodził się w 1977 r. w Borszczowie na Tarnopolszczyźnie. Studiował kompozycję u Jurija Iszczenki w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy w Kijowie. Katalog dzieł Szymki obejmuje utwory symfoniczne, koncertowe, kameralne, fortepianowe, wokalnoinstrumentalne, sceniczne, a także muzykę teatralną. W 2002 r. ukończył Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy im. P. I. Czajkowskiego w Kijowie. W latach 2002-2005 był asystentem w Katedrze Kompozycji tej

Akademii. Od 2003 r. jest członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy, a od 2004 prezesem Koła Młodych ZKU. W 2004 r. za wkład w rozwój kultury uzyskał nagrodę mera Kijowa. W 2005 odbywał w Polsce staż – stypendium w ramach programu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia” w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie kompozycji Aleksandra Lasonia. W 2006 uzyskała stypendium fundacji „Ernst von Siemens Musikstiftung” w Monachium. W 2007 otrzymał nagrodę im. Lewka Rewutskiego Ministerstwa Kultury i Sztuki Ukrainy. Od 2007 pełni funkcję muzycznego kierownika Teatru im. Lesi Ukrainki w Kijowie. Na jego kompozytorski dorobek składają się utwory symfoniczne, kameralne, na instrumenty solowe i chór.

Igor Szerbakow

Urodził się w 1955 w Dniepropietrowsku.

Ukończył kompozycję w Kijowskim Konserwatorium Muzycznym w klasie Witalija Kirejka. Obecnie jest profesorem kompozycji w tymże Konserwatorium, przemianowanym na Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy im. Piotra Czajkowskiego w Kijowie. W latach 1992-95 był dyrektorem festiwalu muzyki współczesnej „Muzyczne Forum Młodych”. Obecnie jest dyrektorem kijowskiego Festiwalu „Muzyczne premiery sezonu”, a także przewodniczącym komi-

tetu organizacyjnego najważniejszego festiwalu muzycznego Ukrainy „Kyiv Music Fest”. Od 1999 roku był przewodniczącym Kijowskiego Oddziału Związku Kompozytorów Ukrainy, a od 2010 roku jest przewodniczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. Otrzymał Państwową Nagrodę im. Tarasa Szewczenki, a także Artystyczną Nagrodę „Kijów” im. Artema Wedela. Jest autorem oper, utworów na orkiestrę symfoniczną, muzyki teatralnej, utworów kameralnych, wokalnych i chóralnych, a także utworów dla dzieci. W swej muzyce kompozytor stara się jednoczyć europejskie tradycje muzyki sakralnej z medytacyjnym budowaniem przestrzeni muzycznej, ostatnio coraz bardziej zabarwionej neoromantycznym strumieniem.

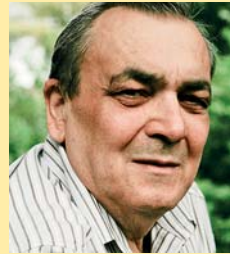

Zoltan Almashi

Urodził się w 1975 r. we Lwowie. Ukończył Lwowską Akademię Muzyczną im. Mykoły Łysenki w klasie kompozycji i wiolonczeli Jurija Łaniuka, później aspiranturę w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. Piotra Czajkowskiego pod kierownictwem Jewhena Stankowycza. Jest dwukrotnym laureatem konkursu im. Sergiusza Prokofiewa (jako wiolonczelista i kompozytor), a także laureatem Nagrody im. Lewka Rewuckiego za twórczość kameralną (2003). Jest autorem utworów na różne

składy orkiestrowe, przede wszystkim kameralne. W 2003 roku jego septet *Życie przedłużone* zabrzmiał na Festiwalu Gaudeamus Music Week w Amsterdamie w wykonaniu moskiewskiego Zespołu Muzyki Współczesnej. W 2008 roku był stypendystą programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia”,

w ramach którego odbywał staż kompozytorski u Aleksandra Lasonia w Akademii Muzycznej w Katowicach. Aktualnie Zoltan Almashi pracuje jako wiolonczelista w Narodowym Zespole Solistów „Kijowska Kamerata”, jest także członkiem różnych zespołów kameralnych wykonujących muzykę współczesną.

Jewhen Stankowycz

Urodził się 1942 r. w Zakarpaciu na Ukrainie.

W latach 1962-63 studiował kompozycję u Adama Sołtysa we Lwowskim Konserwatorium, następnie w latach 1965-70 w Kijowskim Konserwatorium Muzycznym najpierw u Borysa Latoszyńskiego, a po jego śmierci u Myrosława Skoryka. W 1977 roku otrzymał Państwową Nagrodę im. Tarasa Szewczenki za Symfonię Nr 3 *Ja utwierdzam się*. W latach 1990-92 był Przewodniczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. W 1996 roku przebywał w Szwajcarii na

stypendium rządu szwajcarskiego, na zamówienie którego napisał szereg utworów. Jest profesorem Narodowej Akademii Muzycznej w Kijowie. Jego utwory były wykonywane w wielu krajach Europy, USA i Kanadzie. Stankowycz zaznaczył wyraźnie swą obecność w muzyce ukraińskiej już w pierwszych latach samodzielnej pracy. Jest kompozytorem o temperamencie dramatycznym i epickim rozmachu. Nawet utwory kameralne pod jego piórem nabierają charakteru zgoła niekameralnego, jak na przykład *III Symfonia kameralna* na flet i orkiestrę smyczkową – Międzynarodowa Trybuna Kompozytorów UNESCO zaliczyła ją do 10 najwybitniejszych utworów 1985 roku.

Walentyn Sylwestrow

Urodził się w 1937 w Kijowie. W 1955 ukończył roku

kijowski Instytut Inżynierii Budowlanej, zaś w latach 1958-64 studiował w kijowskim Konserwatorium Muzycznym kompozycję u Borysa Latoszyńskiego oraz harmonię i kontrapunkt u Lewka Rewuckiego.

W latach sześćdziesiątych był centralną postacią kijowskiej awangardy muzycznej. Debiutował w 1961 roku na „plenium” młodych kompozytorów ukraińskich, gdzie jego pierwsze ważniejsze dzieło, *Kwintet fortepianowy*, wzbudziło swego rodzaju sensację.

W pierwszym okresie swojej twórczości przejął od Schönberga i Weberna technikę dwunastotonową. Utwory pisane tą techniką były podczas swoich prawykonań powodem zagorzałych sporów, przez co Sylwestrow, podobnie jak i inni kompozytorzy kijowskiej awangardy, pozostawał długi czas „na cenzurowanym”. Kulminacją tego okresu twórczości stanowi trzyczęściowy utwór *Drama* (1972), którego pierwsza część jest sonatą skrzypcową, druga sonatą wiolonczelową, a trzecia – triem fortepianowym. W połowie lat 70-tych kompozytor dokonuje radykalny zwrot w kierunku diatoniki, gdzie nawiązując do gatunków i norm stylistycznych XVII-XIX stulecia znajduje bardzo osobistą formę wypowiedzi, na swój sposób zbliżając się do minimalizmu. Sylwestrow ma w swym dorobku m.in. 8 symfonii, utwory na chór, zespoły kameralne, utwory na fortepian, pieśni. Jego muzyka wykonywana jest przez wiodących solistów i orkiestry muzycznego świata. Nagranie *Requiem dla Larysy* Sylwestrowa, poświęcone pamięci żony kompozytora, wydane przez firmę fonograficzną ECM, było nominowane do nagrody „Grammy Award” w 2005 roku w kategoriach „Najlepsze chóralne wykonanie” i „Najlepsza klasyczna współczesna kompozycja”.

www.pmv.org.pl

W solidarności z Ukrainą

KONCERT MUZYKI UKRAIŃSKIEJ

Zespół Kameralny
KIJOWSCY SOLIŚCI
Bohdana Stelmaszenko *flet*
Roman Rewakowicz *dyrygent*

22 czerwca 2015 godz. 19.00

Archikatedra Rzymskokatolicka
w Przemyślu
WSTĘP WOLNY

OLEKSANDR SZYMKO (ur. 1977)

Sny starego lasu na orkiestrę smyczkową (2004-2005)

IGOR SZCZERBAKOW (ur. 1955)

Koncert na flet i orkiestrę smyczkową (2007-2008)

ZOLTAN ALMASZI (ur. 1975)

Concerto grosso na orkiestrę smyczkową (2004)

JEWHEN STANKOWYCH (ur. 1942)

Symfonia kameralna nr 3 na flet i orkiestrę smyczkową (1982)

WALENTYN SYLWESTROW (ur. 1937)

Cicha muzyka na orkiestrę smyczkową (2002)

Projekt zrealizowany
przy finansowym wsparciu
Urzędu Miejskiego w Przemyślu

KIJOWSCY SOLIŚCI

Zespół Kameralny „Kijowscy Soliści” został założony w 1996 roku przez znakomitego ukraińskiego skrzypka Bohodara Kotorowicza (1941-2009), profesora Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy. Pod jego artystyczną dyrekcją w krótkim czasie osiągnął wysoki poziom artystyczny, plasujący go dziś wśród najlepszych zespołów kameralnych Ukrainy. Od 2015 roku dyrektorem Zespołu „Kijowscy Soliści” jest Narodowy Artysta Ukrainy Oleś Jaśko. Z zespołem współpracuje dyrygent i wiolonczelista Dmytri Yablonski. W skład zespołu wchodzi wybitni instrumentalniści – młodzi utalentowani muzycy, laureaci krajowych i międzynarodowych konkursów muzycznych, wielu z nich to wychowankowie profesora Bohodara Kotorowicza. Ta kameralna orkiestra smyczkowa posiada szeroki repertuar, w którym znaczące miejsce przeznaczone jest ukraińskiej muzyce współczesnej. Wiele utworów powstało z myślą o tym zespole. W czasie swojej kilkunastoletniej historii „Kijowscy Soliści” dali szereg koncertów w Ukrainie i poza jej granicami. Zespół występował w Pałacu Luksemburskim i Pałacu UNESCO w Paryżu, w Operze Komicznej w Berlinie, w Sali Koncertowej „Flagey” w Brukseli, w Radio Kulturhaus i Pałacu Lichtensteina w Wiedniu, w Sali Koncertowej „Esplanade” w Singapurze i na „World Exhibition” w Japonii. Brał udział w wielu międzynarodowych festiwalach – m.in. w 43. Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” i XII Festiwalu Wielkanocnym Ludwiga van Beethovena w Warszawie. Orkiestra ma na swoim koncie liczne nagrania płytowe, jak również dla ukraińskiego radia i telewizji. Za aktywną działalność w promocji ukraińskiej kultury Ministerstwo Spraw Zagranicznych Ukrainy przyznało Zespołowi „Kijowscy Soliści” tytuł „Ambasador kultury ukraińskiej w świecie”. Dekretem prezydenta Ukrainy Zespół otrzymał status „Narodowy Zespół Kameralny”.

Bohdana Stelmaszenko

– ukraińska flectistka – ukończyła Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy, w której także odbyła staż aspirancki, brała również udział w kursach mistrzowskich we Francji (Bordeaux, 1996). Podczas studiów została laureatem specjalnej nagrody firmy Yamaha. Zdobywała wysokie nagrody na krajowych i międzynarodowych konkursach muzycznych, w tym na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej we Francji (Paryż, 1994). Występuje z koncertami

solowymi w Ukrainie i poza jej granicami. Koncertowała w krajach Europy Wschodniej i Zachodniej, w USA, Japonii i Rosji. Z wiodącymi ukraińskimi orkiestrami występowała w Ukrainie, jak również w Litwie i Azerbejdżanie. Bohdana Stelmaszenko była pierwszą wykonawczynią wielu utworów kompozytorów ukraińskich, propaguje ukraińską muzykę współczesną zarówno na scenach ukraińskich jak i za granicą. Na jej repertuar składają się utwory różnych epok i rodzajów, włączając utwory na flet solo, z towarzyszeniem fortepianu, czy też z orkiestrą. Aktualnie jest solistką orkiestry symfonicznej Narodowej Opery Ukrainy w Kijowie.

Roman Rewakowicz

jest dyrygentem współpracującym z orkiestrami symfonicznymi i kameralnymi Ukrainy i Polski. Występował z orkiestrami symfonicznymi Rosji, Białorusi, Słowacji, Serbii. Jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie studiował teorię muzyki, a także kompozycję pod kierunkiem Mariana Borkowskiego oraz dyrygenturę w klasie Bogusława Madeya.

Roman Rewakowicz szczególnie uwagę poświęca muzyce współczesnej. W 1995 we Lwowie wraz z kompozytorami zrzeszonymi w Lwowskim Oddziale Związku Kompozytorów Ukrainy założył Festiwal Muzyki Współczesnej „Kontrasty”. Dokonał wielu prawykonaw utworów kompozytorów ukraińskich. Wielokrotnie prezentował muzykę polską w Ukrainie, Rosji i Białorusi w ramach organizowanych przez siebie projektów. Z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Ukrainy wykonał utwory Witolda Lutosławskiego, Krzysztofa Pendereckiego, Mariana Borkowskiego, Zygmunta Krauzego i Jerzego Kornowicza. Dyrygował także Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” na Festiwalu „Kyiv Musik Fest” w Kijowie prezentując polską muzykę chóralną. Jest współtwórcą warszawskiego Festiwalu „Skrzyżowanie kultur”, zrealizował 4 edycje Festiwalu „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie”. Jest członkiem honorowym Związku Kompozytorów Ukrainy, członkiem zwyczajnym Towarzystwa im. Witolda Lutosławskiego, a także fundatorem i prezesem Fundacji „Pro Musica Viva”.